Nedjelja, 26.02.2012.g.

Kada sam bio u zatvoru, Gospodin mi je na moj put rasta u vjeri slao razne ljude. Tako mi je i poslao jednog dragog čovjeka koji je završio u zatvoru zbog olakog shvaćanja posla, kredita, plaćanja računa, zaduživanja. Mladi čovjek, tek je formirao obitelj. A prije te svoje životne kalvarije bio je jako u vjeri. Bio je dio raznih duhovnih događanja, dio raznih mladih udruga za promicanje vjere i, ono što mu je najljepši dar, dio nekih muzičkih grupa koje su se bavile promicanje katoličke i kršćanske muzike i pjesama.

Kada smo se jače organizirali oko molitve i organizacije mise koju smo imali u zatvoru, zamolio sam ga da on sa svojom gitarom pridonese misnom slavlju sa nekoliko prigodnih pjesama i napjeva. On je pristao pa smo tako za svaku misu, pod njegovim vodstvom, pripremili nekoliko pjesama i antifonu.

A on je znao razne, prekrasne, duhovne pjesme ta je želio za svaku misu da pjevamo neku novu pjesmu. No, to je bilo previše za nas ostale, jer neki od nas nismo neke od tih pjesama nikad čuli u životu. Pa je nekada morao on sam pjevati.

Šteta, nije bio postojan u vjeri. Njegov žar je blijedio jer je preko vjere i vjerskih aktivnosti htio dobiti neke pogodnosti kao zatvorenik. A to se brzo prepozna, ne ide to baš tako u zatvoru, pa je nakon nekog vremena izgubio volju za dolaske na mise i prestao je dolaziti.

NAŽALOST, VJERA NIJE DUĆAN. DAM, DAJ. NEMA

TOGA KOD NAŠEG GOSPODINA. KAO, JA ĆU TI TO I

TO IZMOLITI, TOLIKO PUTA ĆU DOĆI NA MISU,

TOLIKO ĆU DATI ZA MILOSTINJU, TOME I TOME ĆU

POMOĆI, A TI MI SADA GOSPODINE DAJ ONO ŠTO JA

TREBAM U ŽIVOTU JER SAM TO TIM SVOJIM

PONAŠANJEM I ZASLUŽIO.

NO, GOSPODIN NE MISLI TAKO. NJEGOVO MILOSRĐE

TAJNA JE PREDIVNA I HVALA TI GOSPODINE ŠTO JE

TAKO!

Ali taj dragi čovjek, koji se u tom dijelu svojeg života izgubio u svojoj vjeri, ispunio je svoju svrhu, izvršio je Gospodinovu volju koja se odnosila na mene. Naučio me nešto o tijeku mise, naučio me što je to ekumenizam, naučio me da samo po milosti Božjoj dolazimo u Božje

kraljevstvo, i, na čemu sam mu beskrajno zahvalan, naučio me što je to duhovna pjesma. KOLIKO JE LJEPOTE U DUHOVNOJ PJESMI! NAUČIO ME DA TKO PJEVA DUPLO MOLI.

ZATO MU HVALA ZA SVE TO I NEKA MU JE GOSPODIN

MILOSTIV, I U OVOM I U ONOM ŽIVOTU.

A njega sam se sjetio danas na misi kada mi je ponovno jedna pjesma izmamila suze na oči. JER MI JE PREKRASNA JOŠ OD PRVOG TRENUTKA KADA MI JU JE TAJ DRAGI ČOVJEK ODSVIRAO.

I PO TIM MOJIM SUZAMA, I PO RIJEČIMA TE PJESME, I PO MOJEM SJEĆANJU NA TOG DRAGOG ČOVJEKA, ZNAM DA JE GOSPODIN DANAS BIO PONOVNO SA

NAMA, TAMO U NAŠOJ CRKVI, NA MISI.

NEKOME JE TO NORMALNO, GOSPODIN NA MISI. ALI MENI JE TO SVAKI PUT, IZNOVA I IZNOVA, PREKRASNO.

A KAKO SU MI I RIJEČI TE PJESME PREKRASNE, MADA IH MNOGI OD VAS ZNAJU, NAPISAT ĆU IH PONOVNO OVDJE. JER PJESMA JE DUPLA MOLITVA. EVO RIJEČI OVE DRAGE MOLITVE:

"Bože moj, što je jutro, Bože moj, što su kapi,

Što su zvijezde koje gledam, što mi pruža novi dan?

Znam da moram prijeći rijeku, što me nosi, što me

valja.

Znam da moram da se borim i da nađem dobar put!

Stog' Te molim: daj mi ruku! Stog' Te molim: daj mi

snage!

Budi tu dok je teško, budi tu dok sunce sja!

Bože moj, što je jutro, Bože moj, što su kapi,

Što su zvijezde koje gledam kad mi Tvoje sunce sja?

Evo, ove prekrasne riječi kada ih izgovoriš, ili još ljepše, kada ih otpjevaš, moraju te "dignuti". U bilo kojem stanju se nalaziš.

Ako si radostan, bit ćeš još radosniji.

Ako si žalostan, nestat će žalost, barem na neko

vrijeme.

Ako si izgubljen, pronaći ćeš onoga koji je tvoj put,

Gospodina.

No, mi moramo učiniti svoje. Kako pjesma kaže,

moramo prijeći rijeku, moramo se boriti.

A ONDA ĆE DOĆI ON I DOBIT ĆEMO RUKU, DOBIT

ĆEMO SNAGU!

IMA LI ŠTO LJEPŠE!!!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.